

DECIZIA nr.314/2009

privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul (NIF),
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 2, cu adresele nr. si nr. , inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. si sub nr., asupra contestatiei formulata de domnul, cu domiciliul in Bucuresti, str., sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr., completata prin adresa inregistrata la DGFPMB sub nr., il constituie Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , emise in data 24.08.2009, prin care s-au stabilit accesorii aferente veniturilor din cedarea folosintei bunurilor in suma totala de lei, comunicate cu confirmare de primire in data de.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata contestatarul se indreapta impotriva accesoriilor aferente veniturilor din cedarea folosintei bunurilor, stabilite prin Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. din data 24.08.2009, aratand urmatoarele:

- in perioada 01.11.2004-01.11.2005 a achitat toate datoriile privind impozitul pe venitul din cedarea folosintei bunurilor cu chitanta nr. in suma de lei, pentru venituri declarate prin contractul nr., astfel incat solicita anularea accesoriilor generate de suma de lei pentru perioada 31.12.2006-31.12.2007-31.12.2008;

-pe perioada 01.06.2006-15.06.2007 a obtinut venituri din cedarea folosintei bunurilor conform contractului nr. ce a fost reziliat incepand cu data de 01.06.2007 pe baza adresei nr. inregistrata la AFP sector 2, iar prin decizia de plati anticipate pe anul 2008 nr. s-a stabilit obligatia de plata in suma de lei luandu-se in considerare ca termen de reziliere al contractului data de 01.06.2011, ulterior fiind scazuta suma prin decizia de impunere nr. in care este prevazuta termenul de 15.06.2007 ca data de incetare a contractului de inchiriere, astfel incat solicita anularea accesoriilor generate de aceasta greseala.

- in anul 2007 a primit decizia nr. prin care s-au stabilit plati anticipate in suma de lei, cate lei pentru fiecare trimestru si avand in vedere ca a declarat incetarea contractului incepand cu data de 15.06.2007, rezultand de plata cate lei la data de 15.03.2007 si 15.06.2007, restul sumei de lei s-a compensat prin decizia de impunere anuala pe anul 2007 nr.;

Fata de cele prezentate, contestatarul solicita recalcularea accesoriilor care au fost generate.

II. Fata de documentele contestate, Administratia Finantelor Publice Sector 2 a stabilit in sarcina contestatarului, prin deciziile contestate, accesorii aferente obligatiilor fiscale astfel:

nr.decizie	documentul prin care s-a individualizat debitul	denumire obligatie	perioada	debit lei	Majorari lei
		venit. din cedarea folosintei bunurilor	15.09.2006-31.12.2006		
		"	15.12.2006-31.12.2006		
		"	31.12.2006-31.12.2007		
		"	31.12.2006-31.12.2007		
		"	16.03.2007-31.12.2007		
		"	16.06.2007-31.12.2007		
		"	18.09.2007-		

			31.12.2007		
		"	18.12.2007- 31.12.2007		
total accesorii					

Documentele prin care s-au individualizat debitele sunt reprezentate de decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. din data de 23.06.2006 prin care s-au stabilit plati anticipate in suma de lei (cate lei pe fiecare din trim.III si IV) si decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2007 nr. din data de 19.01.2007 prin care s-au stabilit plati anticipate in suma de lei (cate lei pentru fiecare din cele patru trimestre).

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de administrare fiscala, motivatiile contestatarului, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a calculat corect si legal majorari de intarziere aferente platilor anticipate cu titlu de impozit in suma de lei stabilite prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. /243.08.2009, in conditiile in care pe de o parte contribuabilul nu a facut dovada platii obligatiei principale, iar pe de alta parte majorarile de intarziere se calculeaza incepand cu data comunicarii de catre organul fiscal a deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit si se recalculeaza in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate.

In fapt, prin deciziile contestate s-au stabilit majorari de intarziere astfel:

1- prin decizia nr. - suma de lei calculata pe perioada 15.09.2006-31.12.2006 pentru neachitarea in termenul legal a platilor anticipate cu titlu de impozit pentru veniturile realizate din cedarea folosintei bunurilor, documentul prin care s-au individualizat sumele de plata fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. comunicata contestatarului sub semnatura de primire la data de **03.10.2006**.

2- prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. si nr. suma de lei calculata pe perioada 31.12.2006-31.12.2008 pentru neachitarea in termenul legal a platilor anticipate cu titlu de impozit pentru veniturile realizate din cedarea folosintei bunurilor, documentul prin care s-au individualizat sumele de plata fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. si decizia nr. /19.01.2007 comunicata contestatarului la data de **16.02.2007**.

Contestatarul a realizat venituri din cedarea folosintei bunurilor in anul 2006, in baza **contractului de inchiriere nr.** incheiat cu SC SRL pe perioada 01.06.2006-01.06.2011, in baza caruia Administratia Finantelor Publice sector 2 a emis decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de lei repartizate pe termene de plata.

Prin decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2007 nr. s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma totala de lei repartizate pe termene de plata.

Prin cererea inregistrata la AFP sector 2 sub nr. , contestatarul declara incetarea contractului de inchiriere incepand cu data de 15.06.2007.

Prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din Romania de persoanele fizice pe anul 2007 nr. emisa de organul fiscal in baza declaratiei privind veniturile realizate pe anul 2007 inregistrata sub nr. /21.05.2008 s-a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in minus in suma de lei.

In baza cererii de compensare nr. /**13.05.2009**, organul fiscal a emis nota de compensare a sumei de lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat in minus pe anul 2007 cu obligatia de plata stabilita prin decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2007 nr. din data de 19.01.2007.

Din situatiile analitice debite, plati, solduri pe anii 2006, 2007, 2008 si 2009 emise de organul fiscal si anexate la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- la data de 14.06.2006, acesta figureaza cu obligatia de plata restanta la 31.12.2005 in suma de lei (reprezentand plati anticipate datorate pe anul 2005 = lei si ramasita evidentiata la 31.12.2004 = lei) si dobanzi si penalitati aferente evidentiata in suma de lei (dobanzi= lei si penalitati= lei);

- singura plata efectuata de contestatar a fost in suma de lei achitata cu chitanta nr. /14.06.2006, plata prin care s-au stins obligatiile restante la aceasta data.

Prin referatul nr. /12.10.2009, Administratia Finantelor Publice sector 2, ca organ fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat, mentioneaza ca obligatia de plata in suma de lei stabilita in baza deciziei nr./23.06.2006 si a sumei de lei stabilita in baza deciziei nr. /19.01.2007 nu au fost achitate.

In drept, potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitati independente, din cedarea folosintei bunurilor, cu exceptia veniturilor din arendare, precum si venituri din activitati agricole sunt obligati sa efectueze în cursul anului plati anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care platile anticipate se stabilesc prin retinere la sursa.

(2) Platile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursa de venit, luându-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, dupa caz, prin emiterea unei decizii care se comunica contribuabililor, potrivit legii. (...)"

Potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat si ale pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004:

"Art. 21. - (1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii (...)."

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat. (...)"

"Art.111 - (1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza."

"Art.119 -(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

"Art.120 - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Referitor la **"Majorari de întârziere"** art.120 alin.(6) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

"Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de întârziere dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere majorarile de întârziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;

b) majorarile de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de întârziere se recalculeaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea majorarilor de întârziere în mod corespunzator."

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, daca acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

In speta sunt aplicabile dispozitiile Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 6/2004 privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, aprobata prin OMFP nr. 1561/2004:

"Contribuabilul are obligatia efectuării platilor anticipate începând cu data comunicării de catre organul fiscal a deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit, inclusiv pentru sumele înscrise în aceasta decizie si pentru care termenele de plata au expirat."

Concluzionand, din dispozitiile legale sus-citate rezulta ca majorarile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii. Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora cata vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.

Mai mult, in ceea ce priveste platile anticipate cu titlu de impozit, scadenta obligatiei de plata principala, care determina si momentul din care se pot naste obligatiile de plata accesorii, ca o consecinta a neachitarii pana la scadenta a obligatiei principale este stabilita in functie de momentul comunicarii deciziei de impunere.

De asemenea, prevederile legale precitate stabilesc si modalitatea de calcul a majorarilor de intarziere in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate.

Din analiza documentatiei transmise de Administratia Finantelor Publice sector 2 si existenta la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

1- Referitor la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. /24.08.2009

Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. /24.08.2009 s-au calculat majorari de intarziere pe perioada 15.09-31.12.2006, in suma totala de lei, documentul prin care s-a individualizat si stabilit debitul in suma de lei (repartizat pe termene de plata 15.09.2006= lei si 15.12.2006= lei) fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. /23.06.2006 ce **a fost comunicata cu semnatura de primire in data de 03.10.2006.**

Fata de cele mai sus prezentate, se constata cu privire la majorarile de intarziere aferente platilor anticipate cu titlu de impozit aferente anului 2006 ca organul fiscal a procedat in mod eronat la calcularea majorarilor de intarziere aferente platilor anticipate, pentru perioade anterioare comunicarii deciziei de impunere, desi prevederile Deciziei nr. 6/2004 **stipuleaza expres** faptul ca un contribuabil are obligatia efectuării platilor anticipate **începând cu data comunicării** de catre organul fiscal a deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit, **inclusiv pentru sumele înscrise în aceasta decizie si pentru care termenele de plata au expirat.**

Mentionam ca, in acelasi sens, s-a pronuntat si Directia Generala de Gestiune a Impozitelor si Contributiilor din cadrul ANAF prin adresele nr. si nr. .

In speta, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarului majorari de intarziere in suma de lei aferente platilor anticipate pentru anul 2006 (lei x x 0.1%+ lei x x 0.1%), calculate prin luarea in considerare a datelor scadente prevazute in decizia nr. /23.06.2006, respectiv 15.09.2006 si 15.12.2006.

Organul fiscal a procedat in mod eronat la calcularea majorarilor de intarziere in suma de lei aferente platilor anticipate pe anul 2006 in suma de lei cu termen scadent 15.09.2006, incepand cu data de 15.09.2006, fara a tine cont de dispozitiile legale invocate si de faptul ca acestuia i s-a comunicat decizia nr. /23.06.2006 in data de 03.10.2006 sub semnatura de primire, astfel incat pentru perioada 15.09.-03.10.2006 nu se calculeaza si nu se datoreaza suma de lei.

In consecinta, fata de cele mai sus prezentate, **urmeaza** a se aplica dispozitiile art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv **a se admite in parte** contestatia pentru majorari de intarziere individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr./24.08.2009 **in suma de lei**, calculate pe perioada 15.09-03.10.2006.

Avand in vedere faptul ca domnul nu a facut dovada achitarii platilor anticipate cu titlu de impozit pe anul 2006 stabilite prin decizia nr. /23.06.2006, in suma totala de lei, iar chitanta nr. /14.06.2006 priveste achitarea obligatiilor restante (anul 2004 si 2005) ale acestuia asa cum precizeaza chiar contestatarul, precum si faptul ca majorarile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, contestatarul datoreaza diferenta in suma de lei reprezentand majorari de intarziere aferente platilor anticipate in suma totala de lei stabilite si calculate pe perioada 03.10-31.12.2006.

Fata de cele mentionate urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru suma de lei.

2- Referitor la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. /24.08.2009

Prin aceasta decizie s-au stabilit majorari de intarziere in suma de lei, pe perioada 31.12.2006-31.12.2007, calculate pentru neachitarea in termenul legal a platilor anticipate cu titlu de impozit, documentele prin care s-au individualizat sumele de plata fiind deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2006 nr. /23.06.2006 si nr. /19.01.2007.

Fata de obligatiile de plata stabilite prin deciziile de impunere privind platile anticipate pe anii 2006 si 2007 in suma totala de lei si respectiv lei si de datele inregistrate in evidenta pe platitor a organului fiscal rezulta ca aceste obligatii fiscale nu au fost achitate pana la 31.12.2007, astfel incat organul fiscal a calculat majorari de intarziere

aferele debitorilor potrivit prevederilor art. 120, alin. (1) și (6) lit.a) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, pe perioada cuprinsă între data scadenței a plăților anticipate și data de 31.12.2007.

3- Referitor la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /24.08.2009 prin care s-au stabilit majorări de întârziere în suma de lei astfel:

A)- suma de lei calculată prin deciziile nr./19.01.2009 și nr. /19.01.2009 pe perioada 31.12.2007-31.12.2008, pentru neachitarea plăților anticipate cu titlu de impozit, documentul prin care s-au individualizat sumele de plată fiind decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosinței bunurilor pe anul 2006 nr. /23.06.2006.

Intrucât contestatarul nu a achitat obligațiile privind plățile anticipate stabilite prin decizia de impunere privind plățile anticipate pentru anul 2006, potrivit evidenței analitice pe platitor, se constată că organul fiscal a procedat în conformitate cu prevederile legale incidente, în acest sens, calculând accesorii aferente plăților anticipate neachitate în suma de lei, astfel încât pentru acest capăt de cerere urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

B)- suma de lei calculată prin deciziile nr. , nr. , nr. , nr. pe perioada 31.12.2007-31.12.2008, pentru neachitarea plăților anticipate cu titlu de impozit în suma de lei, documentul prin care s-au individualizat sumele de plată fiind decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosinței bunurilor pe anul 2007 nr. /19.01.2007.

Din dosarul cauzei rezultă că suma de lei reprezentând diferența de impozit anual de regularizat stabilită în minus pe anul 2007 prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2007 nr. /08.09.2008 a diminuat obligația de plată rezultată din decizia nr. 6/19.01.2007.

Cu privire la această situație se constată că Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate pronunța asupra temeiniciei modului de calcul al majorărilor de întârziere calculate de organul fiscal, întrucât:

- deși prin decizia de impunere anuală pe anul 2007 s-a stabilit un impozitul pe venit mai mic decât cel stabilit prin decizia de plăți anticipate a aceluiași an, respectiv o diferență în minus în suma de lei, nu s-a ținut cont de faptul că stabilirea majorărilor de întârziere aferente plăților anticipate se face în limita soldului neachitat prin raportare la impozitul anual pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală;

- deși majorările de întârziere se recalculează pentru soldul neachitat prin raportare la impozitul anual pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, în cazul în speta 01.01.2008, organul fiscal a calculat majorări de întârziere chiar începând cu această dată .

Intrucât pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate pronunța asupra modului de calcul al majorărilor de întârziere calculate de organul fiscal în suma de lei stabilită prin deciziile nr. , nr. , nr. , nr. pe perioada 31.12.2007-31.12.2008, urmează a se aplica prevederile art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, respectiv desființarea parțială a Deciziei nr. emisă în data de 24.08.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit în sarcina contestatarului majorări de întârziere aferente veniturilor din cedarea folosinței bunurilor prin care Administrația Finanelor publice sector 2 a stabilit majorările de întârziere în suma totală de lei, aferente perioadei 31.12.2007-31.12.2008.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct.12.6, pct. 12.7 și pct.12.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizează:

"12.6 În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatarului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Astfel, Administrația Finanelor Publice Sector 2 urmează să procedeze la examinarea tuturor starilor de fapt și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere și la clarificarea situației fiscale a contribuabilului, ținând cont de prevederile legale referitoare la recalcularea majorărilor de întârziere aferente plăților anticipate în limita soldului neachitat prin raportare la impozitul anual pe venit stabilit prin deciziile de impunere anuală, solicitând acestuia, dacă este cazul, și alte documente, în vederea stabilirii exacte a impozitului datorat. La re-verificare se vor avea în vedere și celelalte motivații ale contestatarului din cuprinsul contestației.

Nu poate fi reținută pretenția contestatarului că organul fiscal a generat eronat accesorii aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 rezultate în urma emiterii deciziilor de plăți anticipate nr. /20.02.2008 și nr.

0/09.03.2008, intrucat prin deciziile contestate nu s-au calculat majorari de intarziere aferente debitelor individualizate prin deciziile de plati anticipate pe anul 2008.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.21, art.44, art. 45, art.111 alin.(1), art.119 alin.(1) si art.120 alin.(1) si alin.(6), art.216 alin.(1) si (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 2007, pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004, pct.12.6, pct. 12.7 si pct.12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, pct.5 alin.4 din Decizia nr. 6/2004 privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala

DECIDE

1. Admite in parte contestatia formulata de domnul pentru suma de **lei** reprezentand majorari de intarziere si anuleaza in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. /24.08.2009, prin care Administratia Finantelor Publice Sector 2 a stabilit majorari de intarziere in suma totala de lei.

2. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul pentru suma totala de **1.897 lei** reprezentand majorari de intarziere stabilita prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , nr. si nr. emise in data 24.08.2009 de Administratia Finantelor Publice Sector 2, astfel:

- suma de lei stabilita prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. ;
- suma de lei stabilita prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. ;
- suma de lei stabilita prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. .

3. Desfiinteaza partial Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. pentru suma de lei prin care Administratia Finantelor Publice Sector 2 a stabilit majorari de intarziere aferente perioadei 31.12.2007-31.12.2008, calculate pentru neachitarea in termenul legal a sumei de stabilita prin Decizia de impunere privind platile anticipate nr. /19.01.2007, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

